Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro

www.noul-ierusalim.ro

222

Editura RO-EMAUS București 2014

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei stătători ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Pucioasa.

92 + Noul Ierusalim

octombrie - decembrie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu

O, am lucrat Eu, Domnul, Eu, popor român, şi am dat primejdia de peste tine şi te-am aşezat la adăpost şi te voi ocroti Eu, o, ţara Mea de azi, căci cei de peste tine aşezaţi până acum au stricat tot, şi trebuia să lucreze Domnul. Îngerii Mei îţi sortesc mângâiere şi credinţă şi tot mai sus să stai între popoare, că de la tine va învia lumea şi se va înnoi, căci Eu, Domnul, aceasta lucrez în mijlocul tău cu poporul cuvântului Meu, prin care Îmi desăvârşesc cuvântul. *pagina 10*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Grăiesc cuvântul ceresc în ziua aceasta pe vatra neamului român. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu şi grăiesc Eu acum cu neamul român. Mă sui pe munte şi aşez scris în carte cuvântul Meu şi îl pun pe norii slavei ca să fie el lăsat peste fiii acestui neam, care are de tras la sorţi acum soarta pe care şi-o alege pe mai departe, că vine ziua sorţului pentru cine va sta pe mai departe pe scaunul de sus al cârmuirii, şi e ceaţă mare şi groasă şi nu se vede bine şi nu se ştie bine şi nu veghează bine fiii acestui neam şi n-au trezire bună şi nu ştiu de cine să asculte, n-are cine să-i trezească şi să facă ei ochii mari, şi să fie cu ochii în şapte părţi ca să nu-şi iscălească ei soartă grea, ca să nu se lase înşelaţi de oamenii minciunii, care-şi ascund planurile lor păcătoase şi dau acum să-şi cumpere cu bani statul lor pe scaunul de sus, slava lor, şi vai cerului şi pământului român dacă fiii acestui neam nu se vor deştepta cum se cuvine şi nu se vor lăsa călăuziţi din cer acum, când nu se vede bine ca să ştie ei cum să-şi croiască soarta!

Eu sunt Alfa şi Omega, Eu sunt Cuvântul

Cel de la începutul facerii lumii şi toate s-au făcut la cuvântul Meu şi s-au arătat. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. Iisus Hristos este numele Meu şi-ți grăiesc în ziua aceasta, neam român. O, deschide Domnului tău, deschide celor de sus, că stau în văzduh pe nori de slavă cu sfinții români, cu mijlocitorii acestui neam înaintea Mea, cu cei care au acum mare lucru de veghe, că vreme de cumpănă este acum peste neamul român. Dau să lucrez cereşte, dau să biruiesc duhul minciunii şi pe omul minciunii, care vrea scaunul cel de sus. Pământ român este vatra Mea de venire cuvânt pe pământ acum, la sfârşit de timp, şi sunt aici mereu în cuvânt cu sfinții Mei, cu sfatul cerului.

O, fii români, lăsați-vă cuprinşi de duhul cel din cer. Umiliți-vă, ca să vă poată Domnul călăuzi şi ocroti, că voiesc să las insuflare cerească peste voi şi să ştiți prin ea cum să răspundeți pentru soarta voastră, căci totul este încâlcit, totul este în ceață şi nu se vede limpede ca să ştiți voi cum să vă alegeți soarta. A avut grijă omul fărădelegii şi al minciunii şi a vegheat cu toți slujbaşii fărădelegii ca să bage în ceață adevărul lucrurilor şi să stea la pândă să încurce planul cel veghetor pentru neamul acesta în vreme de cumpănă. O, cât de departe este de Dumnezeu omul! O, cât de ascuns lucrează omul cel trufaş, care dă să înşele pe cei mulți că el este bunul cel pentru ei! Eu, Domnul, stau de veghe cu cei din cer şi Mă împart peste tot şi văd lucrarea cea ascunsă a celor ce lucrează în ascuns, şi pe care Eu, Domnul, rând pe rând îi scot deasupra şi îi arăt cu lucrarea lor cea rea cu care sug sângele acestui neam. Merg din loc în loc oamenii minciunii şi ucenicii lor şi nu spun adevărul şi cheltuie bani şi timp ca să strecoare minciuna lor peste tot. O, câtă nelegiuire! Să crezi, neam român, aceasta ce-ți spune Domnul, că vin din cer la tine şi-ți spun că eşti în primejdie şi dau să te scol la veghe şi să asculți aşa.

O, sfinți ai cerului român, cum să facem să iasă bine şi nu rău? Cum să facem să nu cadă țara română sub robia celor mincinoşi, care-şi ascund fața? E sărbătoare de sfinți români în ziua aceasta. E serbată cereşte şi e cântată în cer şi pe pământ cuvioasa Parascheva, veghetoare sfântă pe pământul Moldovei peste neamul român. E zi de veghe prin cuvânt între sfinții cerului român în această zi, iar sfânta cea sărbătorită azi este ea purtătoare de cuvânt dintre sfinții români. Binecuvântată să fie grăirea sfinților Mei şi intrarea lor în cartea Mea cea de azi, cartea cuvântului lui Dumnezeu. Amin.

— *La cuvântul Tău de binecuvântare peste noi, peste sfinții cerului român, Te binecuvântăm şi Te slăvim noi pe Tine tot cu cuvântul, Doamne slăvit. O, mare şi minunat eşti întru sfinții Tăi şi mare-Ți este slava Ta cu ei, că dacă ea s-ar arăta n-ar mai fi nimeni pe pământ să nu Te ştie de Stăpân peste tot şi peste toate şi n-ar mai da omul să caute spre mărirea lui, pieritoare ca şi omul, şi s-ar teme de Dumnezeu omul, mulțumit sau nemulțumit de aceasta. Temerea de Dumnezeu, Doamne, este în fiecare om, şi mai ales în cel care dă să scape de Tine ca Tu să nu fii şi să fie doar el, dar el de teamă face aceasta şi nu de altceva, şi iată, slava pe care şi-o caută omul îi aduce lui teamă şi nu slavă.*

O, iată câtă negură peste neamul român acum, o, Doamne! O, arată-Ți slava, Bunule Stăpân! O, lucrează, Doamne, că oamenii au stricat tot, tot, şi este în primejdie acest neam! Caută cumva să răstorni planurile celor ce vor cu minciuna lor să cotropească şi să stăpânească pe mai departe peste neamul român! O, ridică ceața, Doamne, ca să vadă fiii români lucrarea cea vrăjmaşă lor din partea celor ce dau să stăpânească peste ei cu dispreț! Vor sau nu fiii neamului român, trezeşte-i, Doamne, şi fă-i să vadă, dar arată-le să vadă, o, Doamne! În ziua mea de serbare între sfinți eu Te rog să Te ridici cu lucrare multă şi să îndemni la lucrul veghii pe toți înțelepții acestui neam şi să le spună ei la toți românii primejdia care paşte această țară şi să fie oprită primejdia ca să nu bată vântul ei peste acest neam.

O, scapă neamul român de cădere, scapă-l, Doamne! Noi, sfinții cerului român, stăm de veghe şi-Ți cerem Ție să fii Tu biruitor pentru acest neam. Tu eşti pe vatra lui cu lucrarea Ta de azi, dar ceața de peste români s-a îngroşat de tot zi după zi şi sunt mințiți cu multul fiii

acestui neam de cei ce îşi caută slava lor şi statul lor la cârmă aşa trufaşi cum sunt, dar, Doamne slăvit în cer şi pe pământ, descoperă toate fărădelegile lor şi arată-le oamenilor şi dă-i neamului român de ştire ca să învețe el cum să-şi croiască pe mai departe soarta, iar Tu să lucrezi zi de zi pentru mântuirea cea din cer a acestui neam. Ziua mea de serbare între sfinți e zi de rugăciune şi de veghe sfântă. Noi, sfinții cerului României, stăm înaintea Ta pentru această țară şi stăm cu Tine de veghe, Doamne, în toate zilele care au mai rămas până la ziua sorțului.

O, trezeşte-te, neam român! Îți fac sfinții tăi deşteptarea. E Domnul cuvânt peste tine ca să te învețe, ca să te umbrească cu lucrarea harului Său. O, deschide Binefăcătorului tău şi ucenicilor Lui, că eşti în primejdie şi venim cu ajutor ceresc să-ți dăm salvare.

Voi, cei care aveți duhul rugăciunii în mijlocul acestui neam, sculați-vă şi cereți-L pe Domnul să ridice ceața de peste neamul român şi să se arate soarele în mare strălucire, că este nevoie de lumină mare, de îngeri şi de sfinți şi de mari rugători din mijlocul neamului român.

Vouă, slujitorilor de altare ai acestui neam, fie-vă teamă de Dumnezeu! Nu vă bucurați de daruri, ci bucurați-vă de Domnul şi bucurați-L pe El lucrând duhul dreptății. O, dați-vă deoparte de lângă cei ce lucrează fărădelegea şi vă mânjesc pe voi cu bani şi vă umplu mâinile de sânge! Nu vă vindeți poporul pe bani ca să-l dați oamenilor minciunii să-l asuprească apoi şi să-l sugă! O, de ce vă trebuie bani? Iată, mereu, mereu vă trebuie bani, dar fie-vă teamă de Domnul, că nu zidurile pe care le înălțați au nevoie de mântuire, ci oamenii au. O, lăsați de la voi dorul de lăcomie şi de slavă! Îmbrăcați-vă cu sac şi puneți-vă pe creştet cenuşă şi rugați-vă Domnului să scoată țara română de sub mâna hoților, care au jefuit totul şi au rupt cununa de pe fruntea țării, că au jefuit codrii şi au culcat la pământ ocrotirea cetăților țării, căci codrii sugeau apa când stăteau în picioare, dar acum vine toată apa peste sate şi totul se schimbă pe pământ când sunt mişcate de la locul lor cele ce sunt puse de Domnul în rânduială şi în lucrare unele pentru altele, dar iată, hoții au tăiat codrii şi au lăsat furtunile să intre şi să nu mai aibă cine să le țină piept, căci codrii sunt străjerii, sunt hotarul de vreme rea şi se opreşte în ei vremea rea şi este ocrotită cetatea, dar iată, hoții au tăiat ca în brânză străjerii țării, codrii țării, şi a venit răzbunarea apoi, căci când omul strică vine peste tot stricăciunea şi pârjolul şi vine suferința peste țară, şi iată, a venit.

O, slujitori de altare ai neamului român, alipiți-vă părinteşte de fiii acestui neam dacă vă numiți părinți ai lor şi povățuitori. Dați-vă de lângă cei ce fură şi usucă acest neam ca să vă dea vouă în numele bisericii. O, nu cei ce vă dau sunt cei ce vă dau. Aceia strâng bir mari de la cei de sub ei şi aşa vă dau ei. O, nu-i cinstiți pe ei, ci pe cei de la care sug aceştia, pe cei care trudesc şi-şi rup de la gură ca să dea celor ce strâng dări şi care nu vin de acasă cu banii lor ca să vă dea

voua pe ale lor. O, de ce pe ei îi cinstiți și-i cântați pentru vrednicie în fața norodului asuprit? O, nu așa. Nu fiți asupritori lângă cei ce asupresc cu nedreptate, ci trageți-vă lângă cei asupriți de uneltele nedreptății celor ce-și caută slavă pentru ei așa cum și voi căutați. O, dacă ziceți și vă numiți slujitori ai lui Dumnezeu în fața oamenilor, fiți cu băgare de seamă, căci lucrarea voastră, iată, nu seamănă cu lucrarea lui Dumnezeu, ci cu a celor ce asupresc. Iată, cei ce dau dajdie nu mai sunt fii, ci sunt cei asupriți. Dar fiii unde sunt? Mai sunt fiii? Mai are biserica fii? Mai are ea de partea ei pe părinți? O, nu. Ea are zidiri în care se lăfăiește slava cea deșartă și nu se slăvește calea crucii așa cum au umblat sfinții cu cruce pe cale. O, scuturați-vă de oamenii minciunii, cărora le faceți voi jocul împotriva norodului asuprit, pe care nu-l iubiți, de vreme ce nu-l îndrumați cu dreptate și cu Domnul.

Noi, sfinții cerului României, vă aducem vouă această veste, slujitori de altare ai neamului român: luați aminte, o, luați aminte bine și opriți fărădelegea, la care și voi lucrați! Citiți în Scripturi și în prooroci despre soarta păstorilor plătiți, care n-au milă de oi. O, înfricoșați-vă la auzul glasului sfinților neamului român. Dacă voiți, dacă puteți să credeți, ridicați-vă și faceți lucrare de trezire peste fiii acestui neam, ca să nu pună ei mâna pe capul celor ce dau să se cațere pe scaunele de frunte ale țării fără ca să merite această mărire, iar dacă nu veți asculta, voi veți vedea. Amin.

O, am grăit neamului român, Doamne, și am ajuns cu grăirea peste slujitorii de la altare. Slavă Duhului Sfânt, Care ne călăuzește grăirea! Slavă Ție Îți cântă sfinții cerului României! Tu ești Cel ce mântuiește. Pune mila Ta peste soarta neamului român. Ne curg lacrimi pentru el. E ceață groasă peste el, dar lucrează Tu, o, Doamne. Amin.

—— Eu, Domnul, mereu am lucrat, mereu am strigat peste acest neam, o, sfinți ai cerului român. Eu pentru rugăciunile sfinților lui lucrez și acum pentru neamul român și mare este lucrarea Mea prin cei ce se roagă Mie și-Mi cer să le dau împlinirea.

Îți doresc ocrotire mare, neam român. Căutați-o și voi, fii români. Vă vestesc că e ceață mare peste voi și că nu vedeți primejdia. Aplecați-vă, dar, și ascultați pe cei din cer, care veghează peste voi și vă aduc de veste ca să vegheați și voi. Iată, vă descopăr fărădelegile și hoțiile celor ce vor să pună mâna pe scaunul stăpânirii de peste voi. V-au legat la ochi cu cuvintele lor mincinoase și cu darurile lor de nimic, dar voi treziți-vă când Eu, Domnul, vă strig pentru veghe și pentru salvare, și-i veți vedea curând, curând primindu-și pedeapsa rând pe rând pentru jaful cel mare pe care l-au lucrat de la mijloc cu duh de lăcomie de bani și de slavă și de îndrăzneală peste neamul acesta. Ei și fiii lor sunt scoși la lumină înaintea jețului judecății faptelor lor vrăjmașe de neam și de frați, că iată cât de departe au ajuns cu fărădelegile lor lucrate în ascuns, și din pricina cărora tu ai suferit și suferi ape mari peste tine și pedepse fel de fel, popor român, căci ți-au culcat la pământ codrii munților tăi și i-au vândut pe bani la străini și și-au ascuns punga cu bani ca să nu fie prinși, dar Eu, Domnul, am făclii care pătrund peste tot în cel mai tainic ungher și fac judecata faptelor lor ascunse și dau să te scap de cei ce te asupresc, neam român. O, îți trebuie un duh nou, un început nou, o iubire nouă, o petrecere dulce înaintea Mea, o înnoire a ta, popor român. Cu cei ce au lucrat atâta vreme fărădelegi în mijlocul tău nu pot să mai fac nimic, și nici tu nu poți și nu mai poți, căci s-au sprijinit unii pe alții pentru câștig urât și te-au supt de tot, popor iubit.

Voiesc să-ți fac înnoirea, voiesc să ți-o lucrez, voiesc să auzi pe Domnul, Care-ți grăiește ție, popor român. Stau deasupra pe munte de slavă și grăiesc peste tine. Sunt Domnul Iisus Hristos și am venit să te trezesc la veghe. Caută o inimă bună pentru tine din cei înscriși la sorți și apleacă-te spre ea și ridic-o tu la scaunul veghii, dar fă ochii mari și ascultă pe cei ce te sfătuiesc cu milă și cu iubire și te veghează bine, dar pe care nu-i înghit vrăjmașii tăi și ai lor. O, ascultă, popor român, ascultă, fiule român, căci ascultarea și numai ascultarea îți va aduce ție mângâierea, îți va aduce har. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir

Mă aşez cuvânt în cartea Mea cea de azi pe pământul român. Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt Cuvântul, aşa cum am fost încă de la începutul facerii lumii când cuvântam şi împlineam apoi, şi s-au făcut la cuvântul Meu cerul şi pământul şi toate câte sunt, dar când l-am făcut pe om am pus mâna să-l fac după ce am cuvântat, şi l-am făcut pe om din cele făcute de Mine prin cuvânt. Cerul şi pământul au fost cele din care l-am zidit pe om, şi l-am învăţat şi pe om să facă şi el lucrarea Mea, să fie şi el făcător, să iubească l-am învăţat, căci dacă nu iubeşte nu ascultă, nu vrea cu Dumnezeu, nu vrea ca Dumnezeu, şi iată, vreme lungă este de când caut să-Mi scriu pe pământ cuvântul Meu şi să-l pun peste om şi să-l fac iarăşi pe om, şi lucrez mai mult decât am lucrat pentru fiecare om care s-a lăsat să fie sfânt prin vreme şi să fie pe pământ apoi între oameni şi să se nască în oameni credinţă în Dumnezeu şi să tânjească ei după Domnul şi să asculte de El cu viaţa lor.

Iată zi de sărbătoare de sfinţi, iar Eu, Domnul, Mă scriu în carte cu sfinţii Mei, şi mai e puţin, puţin timp, şi Mă voi lăsa cu carte dulce de tot şi voi strânge lângă glasul Meu pe cei ce Mă ştiu aici, la izvor cuvântând, şi dorind ei după Mine cu inimioarele lor, căci voi veni cu sărbătoare de oştiri îngereşti şi vom aşeza mângâiere peste cei adunaţi şi le vom da lor putere pentru Domnul, că prea mult s-a dezvăţat de Dumnezeu omul, o, prea mult a făcut omul acest păcat, prea mult s-a dezlipit de Dumnezeu Făcătorul, de nu mai ştie nici el cât a făcut acest păcat şi cât a adăugat la el mereu, mereu, nu mai ştie omul, dar Eu vin pe pământ cuvânt şi vin cu sfinţii Mei, cu cei ce văd ca Dumnezeu peste tot pe pământ şi în cer şi văd mereu, şi-Mi plâng cu ei durerea Mea şi şi-o plâng ei cu Mine pe a lor şi avem aceeaşi durere şi acelaşi dor de naştere din nou a lumii, aşa cum Eu, Domnul, am proorocit că va veni această înnoire şi va fi ea odihna Mea, biruinţa Mea, împlinirea pe care o aştept cu Tatăl şi cu toţi sfinţii şi cu toate puterile cereşti, şi Mi-e dor de această zi, Mi-e dor, Mi-e tare dor.

O, poporul Meu hrănit din gura Mea, o, măi fiilor, oricât ar da diavolul să vă biciuiască ca să vă poată despărţi de Dumnezeu şi să vă alunge de lângă sânul Meu, din care vă hrănesc, o, nu-i faceţi pe plac diavolului, nu vă temeţi de el, ci temeţi-vă de despărţirea voastră de Domnul dacă diavolul ar izbuti să vă doboare de partea lui. O, măi fiilor, o, copii crescuţi cu dor de cuvântul Meu de peste voi, să nu vă pară rău de anii voştri lângă lucrarea Mea, lângă Mine şi lângă lucrul Meu peste pământ, ci să vă pară rău că nu aţi avut mai mult parte, mai din timp parte cu izvorul Meu de viaţă dătător. Iar celor ce nu aţi răbdat pentru Mine până la sfârşit şi aţi fost traşi de lângă Mine, lăsându-vă biruiţi, o, să vă pară rău că n-aţi rămas pe mai departe pe acest drum stropit cu lacrimile Mele după om şi după voi, şi să vă pară rău că v-au pierdut pe voi aceşti ani, că nu vă mai au aici, pe calea Mea cea înspinată, că mulţi din voi aţi fost spinii Mei, iar Eu v-am iubit şi v-am altoit ca să fac din voi zidire nouă, dar diavolul a lucrat şi v-a depărtat. Eu însă vă îndemn pe voi, nu lepădaţi credinţa în Mine şi în cuvântul Meu cel de azi. O, nu fiţi nepăsători pentru credinţa sau pentru necredinţa voastră în acest cuvânt, că nu tot aşa veţi putea fi când vi se va pune această întrebare, căci Eu, Domnul, vă voi întreba pe voi despre aceasta mai mult decât orice întrebare despre celelalte ale voastre rele şi greşeli. Dacă aţi dat vina pe altcineva pentru credinţa sau pentru necredinţa voastră faţă de acest cuvânt, Eu nu vă voi întreba pe voi de cei pe care aţi apăsa atunci, ci pe voi şi de voi vă voi întreba. Eu, Dumnezeul acestui cuvânt, vă voi întreba de Mine, nu de cei după care aţi da să vă pitiţi ca să vă dezvinovăţiţi, căci fiecare va sta pentru el însuşi înaintea Mea şi va fi întrebat de vremea care a stat în lucrarea Mea, în poporul Meu, în braţul Meu.

O, fiilor care M-aţi îndurerat aşa, luaţi aminte fiecare. La fiecare în parte vă grăiesc prin acest cuvânt. Dacă ai întâlnit mila dumne-

zeiască, o, fiule, dacă ți-a ieşit ea în cale şi te-a miluit să fii şi tu o vreme în acest loc, în acest popor, trăind pentru Dumnezeu, atunci tu ai fost ceva, ba şi mai mult decât atât ai fost sau ai fi putut să fii, dar necredincioşia ta şi-a arătat fapta ei, căci dacă ai avut neascultare şi te-a dus ea la lepădare a pasului tău cu Domnul şi te-a dus în mijlocul lumii, o, nu mai eşti nimic, nu mai eşti nici măcar cât erai până să te întâlneşti cu Mine prin acest cuvânt, şi poți să ajungi şi mai puțin, şi mai rău. Poți să ajungi nepăsător, defăimător, hulitor, judecător, trădător de frații Mei, iar dacă nu mai ajungi să-ți condamni singur calea cea fără Domnul şi să-ți vezi lucrarea depărtării tale de Mine, o, mai de preț rămâne decât tine o stârpitură, că ai tras spre gura ta şi spre prostia din ea pe cei înaintea cărora te-ai şi făLit cu ce eşti după ce părăseşti pe Domnul. Păi n-ai, o, n-ai cum să mai ai dreptate, n-are cum să mai fie ceva de tine sau să însemne ceva vorba ta, ci numai îndrăzneală goală mai poți tu dovedi cu gura ta, dar şi mai de prostie decât tine poate fi cel care se opreşte de vorbă cu tine şi cu cuvintele tale cele de nimic, că un nimic ajunge, un nicăieri, un mort printre cei mulți care merg pe picioare, aşa ajunge cel care necredința îl sluțeşte până într-atât, căci Iuda a ajuns să fie sluga ucigaşilor Mei, dar nu mult după aceea a ajuns el victima lor, căci aşa este plata celor ce n-au inima curată față de cei curați cu inima.

O, învățați, măi fiilor, un lucru bun, voi, cei care voiți să rămâneți cu Mine şi ai Mei. Nu vă puneți chezaş pentru om, că e primejdie pentru sufletul vostru, că iată, omul este nestatornic. O, adevărată este această lucrare de cuvânt, şi ce vor face cei ce au pus la îndoială lucrarea cuvântului Meu? Mai au ei vreun pic de frumos în ei? O, nu mai au. Iubirea, numai ea îl face frumos pe om. Ea este cea care nu învinuieşte pentru ea însăşi. Citiți Scripturile şi învățați cum să fiți ai Domnului, o, fiilor. Nu cumva să faceți ca Simon, care a rostit în mintea lui că este păcătoasă cea care M-a spălat cu lacrimile ei, şi l-a dus pe el acest păcat la îndoială față de ființa Mea dumnezeiască şi care ştie tot ce este în om. O, nu cumva să nutriți în voi aşa simțăminte şi dispreț pe Domnul şi pe frați, cum că sunt ei greşiți şi neumiliți. O, nu uitați cerescul Meu cuvânt, căci am spus: *«Celui ce i se iartă mult, iubeşte mult»*, şi iată, iubirea îl face pe om frumos înaintea Mea, dar duhul judecății nu.

O, poporul Meu, ce multă milă îți dau când te învăț Eu din gura Mea să te fereşti de rău! Iată, din pricina nepocăinței şi a neumilinței şi din pricina trupului pierde omul atâtea daruri duhovniceşti, pierde mult. Trupul îi comandă omului ceea ce voieşte diavolul să voiască şi să simtă omul, şi e slab de înger omul. Cel slab de înger este cel ce nu dă îngerilor putere pentru el, este cel ce nu este atent pentru îngeri, aşa cum femeia care umblă cu capul neacoperit alungă pe îngeri, pe cei supuşi lui Dumnezeu. O, ce mai e de făcut când ea nu numai capul şi-l ține descoperit, ci şi trupul? Iată de ce s-a spus mult, mult prin vreme că e bine ca bărbatul creştin să nu stea de vorbă cu femeie, fie ea şi femeie creştină, căci trupul şi mintea femeii fac rău omului lui Dumnezeu, căci diavolul se foloseşte de acest prilej şi dă de lucru minții şi inimii omului, aşa cum şi în rai s-a întâmplat, şi l-am pierdut pe om apoi.

O, fiilor, aveți grijă să nu vă fie frig. Luptați-vă să biruiți frigul, luptați-vă şi pentru trup, şi pentru duh. Când vremea este rece trebuie hăinuță mai groasă, trebuie şi pentru trup, trebuie şi pentru duh. Eu, Domnul, am nevoie de voi, fiilor, pentru lucrările Mele cu voi, şi trebuie să fiți voi înțelepți şi ascultători şi împliniți ai cuvântului Meu, iar credința voastră în Mine se dovedeşte prin acestea, măi fiilor, iar ea are putere să vă crească râvna şi să fiți mari cu inima, ca să poată rodi credința voastră.

Acum, celui ce este astăzi sărbătorit între sfinți, mucenicul Dimitrie, Eu, Domnul, îi dau glas peste voi şi grăieşte el pentru sfinți, că toți se bucură când cei dintre ei au glas de lângă Mine peste voi şi au lucrare de cuvânt. Şi iată, le fac lor bucurie acum. Amin.

— *Binecuvântat eşti Tu, Doamne, întru sfinții Tăi, care-Ți dau Ție toată slava! O, mare şi minunat Te mărturisesc toți sfinții, Doamne! Măsura credinței lor în Tine a lucrat credință în cei ce priveau la credința lor şi la faptele ei.*

Tu eşti Sfântul sfinţilor, o, Bunule Stăpân. Tu atât de mult ne-ai iubit pe noi şi ne vei iubi până la sfârşit, că iată, Te-ai făcut pâine şi vin pentru om, ca să se facă şi omul ca Tine prin har, dar ce puţin stă omul să gândească la această lucrare îngerească, prin care Tu, Doamne, Te faci pâine şi vin pe masa credincioşilor Tăi şi Te dai lor, ca să aibă ei viaţă, Doamne. O, cine înţelege cu adâncime cuvântul Tău prin care ai spus fiilor bisericii Tale: «Voi fi cu voi până la sfârşitul timpului.»*?*

O, ce tainic eşti, ce milos eşti, ce bun, o, Doamne! O, cât de mult aştepţi să se facă omul dumnezeu prin har, aşa cum Tu prin har Te faci pâine şi vin şi Te dai hrană omului credincios, Doamne! Privim la lucrarea Ta îngerească, pe care omul pe pământ n-o poate privi, dar poate să-i creadă pe sfinţi, căci ei văd cum îngerii Tăi lucrează pentru tot harul sfintei liturghii şi cum Te aduc ei pe Tine pâine şi vin la cei ce Te iubesc mult sau puţin, la cei ce se hrănesc cu multă sau cu puţină bucurie pentru părtăşia lor cu Tine, un trup cu Tine făcându-se ei când cu Tine se împărtăşesc, slujiţi fiind de îngeri, Tu şi ei.

O, fii ai lui Hristos Cuvântul, lucrare îngerească este sfânta liturghie, iar voi lucraţi cu îngerii pe pământ în acest timp al sfintei liturghii. O, fiilor, fiţi tari de înger. Se bucură îngerii când pot fi tari prin voi. Daţi-le de lucru pentru Domnul şi pentru voi şi veţi fi tari de îngeri, căci voi sunteţi fiii lui Hristos, fraţii lui Hristos, sunteţi cei ce staţi cu Domnul la masă zi de zi, şi tot atât de mult să-L şi bucuraţi pe El. Miluiţi-i pe cei din cer, şi veţi fi cei miluiţi. Cei ce iubesc sunt cei mai frumoşi de pe pământ şi se înfrumuseţează mulţi de la ei. Aşa am lucrat noi pe pământ, noi, cei ce ne-am făcut sfinţi pentru Domnul.

Iată, vine şi se vede venind sărbătoarea îngerilor şi se vor strânge cu dor la izvorul Domnului cei ce s-au deprins să vină şi să ia pe Domnul Cuvântul în ei. O, gătiţi-vă, aşadar, inimioarele şi încălziţi pe cei ce vin la Domnul. Binecuvântată să vă fie truda cea pentru El şi pentru cei ce vin după El ca să pască şi ca să crească din cuvântul Lui, din locul binecuvântărilor Lui.

Din mijlocul sfinţilor, binecuvintez pe Domnul în ziua mea de serbare între sfinţi, şi îl am alături de mine sărbătorit pe cel cu acelaşi nume, pe cuviosul Dimitrie, care se odihneşte pe pământul român şi veghează pentru acest neam. Împreună avem acum sărbătoarea între sfinţi şi împreună binecuvântăm poporul Domnului.

O, Doamne, o, Doamne, e neamul român la mare răscruce în aceste zile. O, ai grijă, Doamne! Fie voia Ta peste acest neam acum, în clipa cea grea pentru el. Răpune-i pe cei răufăcători lui. Ia din mâna lor puterea şi cârma şi ţine-le Tu, Doamne, şi fă Tu voia Ta. E cerul tot în veghe, că Te văd sfinţii îngrijorat şi îndurerat, dar Tu eşti Cel ce poate totul. O, fie voia Ta pe pământul român, fie ca în cer, Doamne! Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt să stăpânească peste neamul român cu voia Sa, acum şi pe vecii. Pe veci de veci să fie voia Ta, Doamne, pe vatra neamului român. Amin.

—— O, mare-Mi este încordarea în zilele acestea pentru neamul Meu cel de azi, neamul Meu român, o, sfinţi iubiţi ai Mei! O, e grea bătălia, căci ceaţa

este groasă, iar diavolul trage şi el să biruiască el cu minciuna şi cu trufia cea din om. O, e mult de luptat. Am nevoie de sprijin de pe pământ. Rostesc cuvânt şi spun: să cadă de pe scaune oamenii minciunii şi ai lăcomiei de slavă şi de putere şi de bani! Să se ridice din români cei curaţi cu inima pentru acest neam! Să biruiască voia Domnului peste voia omului trufaş, care voieşte totul numai pentru el! Mila Mea este cu acest neam şi e lupta grea şi am îngerii şi sfinţii în lucrul cel mult de acum.

Iată, binecuvintez cu mare cuvânt strângerea la izvor a celor ce sunt porniţi cu gândul şi cu dorul ca să vină la sărbătoarea îngerilor. Dau poruncă cetelor îngereşti să le vegheze calea, iar ei să vină şi să-Mi aducă în dar inima ca să le-o fac frumoasă, ca să le-o împodobesc Eu.

O, pace vouă pe calea către izvor! Vă stăm înainte cu toată puterea, Eu şi fiii pregătitori ai întâlnirii noastre, căci Eu le întăresc puterea ca să poată ei tot ce trebuie de pregătit. Sunt plin de dor. Aştept cu dor greu, aştept cu dor împlinirea. Cetele îngereşti se pregătesc de sărbătoare şi totul se pregăteşte în cer şi pe pământ, iar după pregătire vine sărbătoarea.

O, pace vouă, fii ai trudei pentru lucrarea Mea de azi prin voi peste pământ! Deschideţi-vă ca să Mă deşert în voi, fiilor, cu puterea Mea, căci voi sunteţi plăpânzi, dar Eu vă întăresc mereu, mereu, că sunt şi Eu atât de ostenit, dar în sărbători aici la voi Îmi creşte vlaga şi nădejdea că se apropie pic cu pic biruinţa cea mare, ziua Domnului, o, fiilor, ziua când va fi între cer şi pământ binecuvântarea Mea şi numai ea şi rodul ei, şi când Eu, Domnul, le voi da la cei ce iubesc, le voi da frumuseţea cea mare, împărăţia cerurilor, iubirea Mea pe pământ şi numai ea.

O, pace vouă, celor ce sunteţi cu Mine, măi fiilor! Mă pregătesc cu dulce cuvânt, cu dulce sărbătoare şi vin şi petrecem cu îngerii, fiilor, şi totul, totul va fi în ziua aceea ca în cer pe pământ aici. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil

Eslava Mea cerească toată aici. Sus şi jos e ziua de serbare a îngerilor Mei. E dulce de tot ziua aceasta, e dulce sărbătoarea ei. Tresaltă cetele îngereşti deasupra şi pe jos, pe lângă masa învăţăturii Mele cu voi, fii ai poporului Meu de la izvorul Meu de cuvânt, şi cu voi, cei ce aţi venit să vă îmbrăţişaţi cu slava sărbătorii Mele cu sfinţii şi cu îngerii Mei aici.

Sunt Domnul Iisus Hristos, iar glasul Meu vă hrăneşte şi vă adună la izvor spre bucuria Mea şi a Tatălui. Cu voi când Ne întâlnim aici, mai scăpăm o clipă de suferinţă, căci suferinţa este grea. Suntem aici acum mulţime mare, cete-cete, şi tot aşa Ne şi aşezăm, căci ca în cer Ne aşezăm şi stăm.

Vă facem întâmpinare vouă, celor ce aţi avut cale de mers spre izvor. E pregătită masa şi casa şi cei ce vă aşteaptă în prag. O, pace vouă! Aşa este salutul Domnului! V-au însoţit îngerii Mei pe cale, aşa cum Eu le poruncesc lor ori de câte ori vă faceţi pregătirea spre izvorul Meu de cuvânt. O, câtă bucurie! Zilele de duminică sau de sărbători cereşti sunt zile de dragoste între voi şi Noi, cei din cer, între Noi şi voi, cei de pe pământ. O, câtă pregătire de dragoste pentru Domnul şi pentru sfinţii Săi! Face creştinul câte ceva dulce pentru aşa zile. O, ce frumos! De bucuria zilelor sfinte dă omul câte ceva unul altuia, merge la biserică, împarte ceva dulce, o azimă, o fructă, un colăcel. Iată, şi Eu, Domnul, şi Eu pun masă dulce şi Ne adunăm în jurul ei, Noi şi voi.

Iată ce sfat vă dau: aveţi grijă mereu, mereu de cei nevăzuţi, de cei din cer şi de cei de pe pământ veniţi la cer, aveţi grijă să poată ei petrece cu voi mereu, să poată lucra cu voi mereu. Nu-i goniţi, nu-i întristaţi, nu-i dezamăgiţi prin neatenţia cea pentru ei. Ei sunt cu cerul lângă voi ca să vă însoţească pe pământ, căci ei înseamnă cerul şi sunt cu voi şi stau cu voi cu tot cu patria lor, cu tot cu cerul lor. O, nu le striviţi petrecerea lor cu voi! Aveţi nevoie de ei în

toată vremea, în toate ale voastre lucrări sufleteşti şi trupeşti şi în toate cele de trebuinţă Domnului cu voi şi de la voi. O, cei din cer trebuie iubiţi mult, mult de tot de cei de pe pământ.

Iată ce vă mai spun: fiţi duioşi după Mine şi pentru Mine, măi fiilor. Duioşia îi face omului inima dulce, firea dulce cu tot şi cu toate şi cu toţi din jurul lui. O, aşa sunt cei pe care Eu, Domnul, Mă sprijin când vin la voi cuvânt, iar duioşia lor după Mine este şi pentru voi, chiar dacă voi nu aveţi putere să înţelegeţi minunea din inimioarele lor. O, pe ei nu trebuie să pună nimeni dintre voi greutăţi cu dinadinsul cum că ei pot duce sau trebuie să vi le ducă. O, nu, fiilor, nu, căci şi aşa ei le simt pe toate cele grele şi se ocrotesc pe cât pot împotriva neputinţelor lor sufleteşti şi trupeşti şi ale duhului, căci ei trebuie să aibă grijă de Mine, gata pentru Mine mereu să fie, şi nu pot aceasta dacă nu-şi ocrotesc puterea cea pentru Mine. Aşadar, să ştiţi să-i ocrotiţi, fiilor, şi fiţi şi voi duioşi, duioşi, şi veţi trăi mai cu putere clipele, mai vii, mai ca în cer, măi fiilor.

Am venit pe pământ ca să sufăr pentru om. Am suferit mult şi până să vin să iau trup între oameni, am suferit în Tatăl, şi cu Tatăl sufăr şi acum, după ce M-am suit la Tatăl după învierea Mea, şi sufăr cu Tatăl ca în vremea de după căderea omului, căci l-am pierdut pe om. O, fiilor, cine Mă iubeşte cu toată inima lui, cu toată fiinţa lui, acela Îmi iubeşte şi suferinţa şi Mi-o alină când îl doare pentru ea cu duioşia din el, dar cine nu Mă iubeşte fuge de suferinţă, fuge de Dumnezeu, de Cel Care suferă pentru fiecare om şi de la fiecare om. O, de ce aş suferi de altceva decât pentru om, pentru zidirea Mea, în care am pus viaţa Mea? Sufăr şi pentru îngerii care s-au lăsat înşelaţi de om când omul s-a semeţit peste Mine după facerea lui şi când îngerii i-au slujit gândului lui, cei mai aproape îngeri ai Mei şi ai lucrului slavei Mele cereşti, şi a intrat atunci în îngerii Mei răutate asupra omului care s-a folosit de ei pentru semeţia lui, prin care îngerii cei mai apropiaţi ai Mei au căzut atunci, căci semeţia nu poate lângă Dumnezeu, şi n-a putut nici omul cu ea lângă Mine şi s-a pierdut omul de lângă Dumnezeu ca şi îngerii care au slujit semeţiei lui la începutul lui cel de la Dumnezeu. Acum însă, îngerii Mei nu mai slujesc îngâmfării omului, ci fug ei de omul îngâmfat şi de păcatele lui şi îi ajută numai pe cei umiliţi şi aplecaţi sub povara păcatelor lor grele şi care caută la Domnul pentru salvarea lor.

O, ce dulce Mi-e Duhul, ce dulce vă grăiesc! V-am dat de veste că vă aştept la izvor cu dulce şi cu dor şi cu fiii Mei cei pregătitori ai mesei Mele de cuvânt şi ai petrecerii de la masă, iar voi aţi venit la izvor. E atâta cântec, atâta freamăt, e atâta iubire în văzduh şi lângă voi! O, atâta mângâiere vă împart, numai să Mi-o simţiţi, fiilor! Cuvântul Meu şi toată mişcarea cerească e ca un cânt în văzduhul de aici, iar voi sunteţi copăcei. Fiţi credincioşi pentru tot ce vă grăiesc despre slava Mea cu voi aici. Dacă treci printr-un crâng auzi cântul păsărelelor, le auzi glasul cel felurit al lor, şi chiar dacă nu le vezi, le crezi, crezi că ele sunt şi cântă stând pe crenguţe sus. Auzi fel de fel glasurile lor şi crezi că ele sunt. O, aşa şi Eu sunt, şi sunt cu sfinţii în văzduh şi grăiesc cu ei şi Mă aud cei ce au urechi de auzit cu ele, şi spun acestea toate ca să ştiţi, fiilor, că grăieşte Domnul şi că se aude glasul Lui. O, cei ce aud pe Domnul, cum să mai poată ei spune că nu este Domnul, că nu grăieşte Domnul? Iată de ce Eu, Domnul, vă îndemn, fiţi duioşi, căci cei neduioşi nu-L cred pe Domnul şi nu-L iubesc ca nişte copii. Cine nu iubeşte pe Domnul nu este copil şi pleacă de lângă Domnul ca unul mare şi se pierde pic cu pic, şi trebuie lacrimi pentru el, aşa cum am Eu, Domnul, Cel ce l-am zidit pe om.

Voi, mamelor şi taţilor creştini ai acestui cuvânt, voi, care aveţi copii duşi în lume după ce au stat de mici ai Mei o vreme, rugaţi-vă, o, rugaţi-vă să-i smulgem din adâncul acesta încântător ca să-l piardă pe om, iar rugăciunea voastră trăită cu putere va putea, căci şi Eu Mă rugam şi Mă rog la Tatăl cu putere şi primesc apoi şi împlinesc ceea ce-I cer.

Vă învăţ dulce de tot, fiilor. Aşa iubesc Eu să fiţi şi voi şi aşa să iubiţi şi voi să fiţi, căci iubirea este o suferinţă dulce, nu este o bucurie, măi fiilor, căci bucuria e ca năluca, e trecătoare, dar iubirea este suferinţă şi aduce omului nemurirea, pe Domnul vieţii şi al suferinţei cea pen-

tru viață, fiilor. O, de când Mi-am cules un popor, şi iată, am acum popor, pot acum să-Mi scriu în carte lacrima Mea, suferința Mea cea de la iubirea Mea pentru om şi dorul, care ține în viață iubirea. Eu despre lucrarea îngerească vă grăiesc acum, căci aşa sunt îngerii Mei, care Mă iubesc suferind cu Mine după om, fiilor. Eu din simțămintele lor am luat şi v-am grăit vouă acestea, dar şi ei au bucuria să vă dea şi ei acum. O, primiți mângâierea lor, fiilor. Amin.

— *Mângâiere vă dăm, aşa cum Domnul spune să lucrăm. E sărbătoare îngerească aici, acum, iar Domnul grăieşte peste voi. Fiți binecuvântați îngereşte, căci îngerii vă binecuvintează. Aici cu noi şi cu voi sunt acum cei sosiți de pe pământ la cer, şi pe care voi i-ați pomenit în ziua aceasta cu noi. Sunt toți plini de senin ceresc, de blândețe dulce şi de duioşie sfântă, se poartă lin, sunt sfioşi, vă privesc, se apleacă cu duh de mulțumire Domnului şi vouă. Ați pus masă cu Domnul şi au venit şi ei, că au fost numiți să vină. Mai-marii cetelor îngereşti, arhanghelii de frunte, sărbătoriți în fața sărbătorii de azi a îngerilor, cerem la Domnul pentru voi putere pentru jertfă, iar jertfa se naşte din duhul umilit al omului şi al Domnului şi al îngerilor Săi. Inimă înfrântă şi smerită voieşte Domnul de la voi, fiilor.*

O, se pomeneşte în ziua aceasta ziua în care în noaptea ei s-a ridicat biruitoare crucea peste biserica simbol şi ne adunăm şi o îmbrățişăm ca pe un străjer statornic peste grădinița cuvântului Domnului. Iată sărbătoare sfântă şi numai dragoste sus şi jos şi mângâiere prin cuvânt. Freamăt sfânt de aripi îngereşti vă suflă pe lângă trupuşoare şi vă umplu de duh duios.

O, binecuvintează, Doamne, țara română! Ridică-Ți glasul pentru ea acum! Amin.

— Am binecuvântat-o şi iarăşi o voi tot binecuvânta, îngeri ai Mei lucrători. De când Mi-am ales din români pe poporul cuvântului Meu de venire acum pe pământ, popor care Mă primeşte ca să fie auzit glasul cuvântului Meu cu care grăiesc din cer, de atunci iubesc şi mai cu dor şi binecuvintez şi mai mult pe România Mea, pe țara Mea cea de azi.

O, mai mult Mă grăbesc spre tine, scumpă țara Mea de azi, o, şi câți neveghetori de cuvântul Meu de azi stau nepăsători în tine! Dar am suflat peste țara Mea şi i-am dat Duhul Meu şi s-a sculat ea după voia Mea şi a împlinit aşa cum Eu, Domnul ei, am dorit de la ea şi pentru ea, căci s-a sculat ea după cuvântul Meu cel rostit pentru ea şi a dat şi dă de peste ea pe cei ce n-au milă de ea, căci Duhul Meu a lucrat peste ea prin cuvânt şi nimeni nu pricepe aceasta dintre cei care se întreabă: Oare cum de a ieşit aşa?

O, am lucrat Eu, Domnul, Eu, popor român, şi am dat primejdia de peste tine şi te-am aşezat la adăpost şi te voi ocroti Eu, o, țara Mea de azi, căci cei de peste tine aşezați până acum au stricat tot, şi trebuia să lucreze Domnul. Îngerii Mei îți sortesc mângâiere şi credință şi tot mai sus să stai între popoare, că de la tine va învia lumea şi se va înnoi, căci Eu, Domnul, aceasta lucrez în mijlocul tău cu poporul cuvântului Meu, prin care Îmi desăvârşesc cuvântul. O, pace ție acum! Te am în brațe ca pe comoara Mea. Te ține Domnul în brațe ca să nu cazi, ca să nu te cadă cei ce te iubesc pentru sine şi atât, şi aceasta împotriva ta, căci ei nu ştiu să iubească şi să te iubească.

O, țara Mea, mână dulce ți-am întins şi am ținut-o deasupra ta în ziua cea de sorț, şi tu nu ştii prin cine am strecurat pentru tine ajutorul Meu. Am pe cel drag Mie pentru că te iubeşte, şi pe care l-am ținut până acum la cârmă peste tine. Am pus în el Duhul Meu Cel plin de putere de

cuvânt şi a strigat el ca un strateg peste țară ca să te scoale la veghe, țara Mea, şi ai lucrat tu după cuvântul lui apoi din gură în gură şi ți-a dat aceasta biruința împotriva celor ce te sug încă până ce vor cădea de tot, căci cârmaciul tău cel de până acum mult M-a ascultat, mult te-a iubit şi te iubeşte, chiar dacă nu i se întoarce cu iubire pentru iubirea lui de către toți iubiți ai săi. O, câtă ură a fost hrănită în inimi ca să ajungă mulți să-l urască pe el, dar cei ce l-au urât au căzut şi cad ruşinos şi plâng de ruşine acum, după atât amar de ură, cu care ei se hrăneau unii pe alții ca să iasă ei mari, dar iată, ei se duc pe apa sâmbetei, se duc şi nu mai vin, căci ei au înşelat pe mulți.

Eu, Domnul, îi mulțumesc cu aplecare înaintea iubirii lui de țară şi de neam cârmaciului tău de până acum şi îi spun lui acum aşa: iată, îți rup piedica şi te vei întoarce între oameni ca să-i sfătuieşti şi să îngrijeşti cu gurița ta românul cel curat la inimă, iar pe cel încăpățânat să-l îmblânzeşti şi să-l îndemni pe calea înțelepciunii lucrurilor şi a adevărului, căci iubirea este înțelepciune mare şi învățătoare mare. Fii blând şi fii răbdător şi veghetor şi să lucrezi cu Duhul Meu în mijlocul celor ce te doresc şi te ascultă pentru binele care trebuie să fie, căci Eu, Domnul, voi lupta cu cei din cer ca să-Mi fii de folos, şi-i vom umple de iubire pe cei fără de iubire, ca să fie iubire de frați în neamul român. Aceasta îți vestesc Eu ție pentru acest nou început al tău. Amin.

— *O, binecuvintează, Doamne, țara română acum şi pe vecii, căci am grăit noi cu Tine, iar Tu cu țara română în ziua noastră de sobor, ziua îngerilor Tăi. Iubire sfântă şi duh duios să fie în neamul român, o, Doamne. Noi suntem slujitorii Tăi pentru ea şi cu ea şi suntem căpetenii peste toate cetele îngereşti, care Te slujesc. E slava Ta cerească toată peste ea şi e dulce grăirea Ta cu ea. O, pace Ție în zi de sobor a îngerilor Tăi! Dulce şi mare sărbătoare în mijlocul poporului cuvântului Tău, care Te primeşte pentru că Te ascultă! Amin.*

— Slava Mea cerească e toată aici acum, o, îngeri scumpi şi slăviți ai Mei. E dulce de tot această zi. Vă mângâi şi vă bucur cu cei ce Mă primesc aici când vin cuvânt peste pământ. Îi mângâiem şi Noi pe ei, şi pe toți cei care se ostenesc şi vin la glasul cuvântului Meu, care-i adună pe ei în Duhul Meu, şi le dau lor cu pace şi cu pază cerească întoarcerea întru ale lor, până la întâlnirea care va veni pentru zi de Bobotează când iarăşi vom fi aici, Noi şi ei, iar poporul Meu de aici Ne va sluji, Ne va ieşi în prag şi Ne va aşeza la masă, căci este cel binecuvântat, cel ce ascultă.

Las mâna Mea cerească peste țara română ca să fie ea sub paza Mea. Amin.

Te-am ținut în veghe şi în rugă pentru țară lângă Mine şi lângă sfinți şi lângă maica Mea, popor al cuvântului Meu, dar în acest timp tu ai trudit cu trupul pentru slava Mea, pentru toate câte sunt de făcut. Îți mulțumesc, fiule, îți mulțumesc cu duioşie, şi tot aşa şi tu să fii mereu, mereu, ca să poți pentru Mine şi pentru om, măi fiule. Eu, Domnul, sunt sprijinul tău cel de sus şi cel de jos, căci sunt pe pământ ca şi în cer, chiar dacă cei de pe pământ nu Mă ştiu prin vedere ca şi cei din cer, dar Eu cânt ca păsărelele prin crenguțele copacilor aciuate şi glasul Meu se aude şi se împarte apoi şi este Domnul cuvânt pe pământ şi este împărțit cuvântul Său şi Duhul Său, Care cuvintează şi împlineşte apoi.

Eu sunt Cel ce sunt! Suite de îngeri Mă poartă şi Mă slăvesc şi sunt ei slava Mea, slava Domnului. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2014

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Din timp în timp cobor cuvânt din gura Mea şi îl aşez în cartea sa în sărbători, şi mult aşteaptă cei din cer sărbătorile cereşti să vină şi să se audă glasul Meu peste pământ şi să se mângâie cei din cer odată cu cei ce Mă aşteaptă să vin şi care Mă iubesc pe pă-

mânt. De pe pământ e multa lor aşteptare, că pentru cei de pe pământ trebuie ei să lucreze şi să nu stea fără lucru, aşa cum nici Dumnezeu nu stă, o, nu stă, şi lucrează Dumnezeu peste pământ, lucrează cu dor.

Sunt Domnul Iisus Hristos. De-a dreapta Mea e mama Mea Fecioara în coborârea Mea cuvânt pe masa poporului cuvântului Meu în mijlocul neamului român, unde-Mi am Eu ieslea Mea de coborâre şi de lucru mult prin cuvântul gurii Mele, ca să-l împlinesc apoi.

Suntem în sărbătoare pentru tine, mama Mea. Toţi cei din cer sunt în sărbătoarea ta, toţi merg în pas cu cei de pe pământ, cu timpul cel de pe pământ al zilelor, şi toate au însemnătatea lor ca şi pe pământ, iar pe pământ ca şi în cer. Aducem azi în sărbătoare ziua când tu ai intrat la creştere şi la ascultare pentru creştere. Erai pruncuţă, şi ai fost adusă la templu sub mâna şi sub paza celor de care trebuia să asculţi şi să creşti zi după zi frumos şi să fii apoi mama Mea. Odată cu naşterea ta pe pământ a pus Tatăl în tine iubirea cea pentru ascultare şi pentru supunere, căci trebuie iubire multă pentru acestea, şi apoi ai ascultat de cele din cer vestite peste tine, mama Mea. O, ce frumos duh, ce frumos trup, ce frumos suflet, ce frumoase toate, toate ale tale, frumoase de la duhul ascultării şi al supunerii şi al iubirii, mamă! Cine ascultă pe pământ, ascultă apoi şi din cer, ascultă şi crede şi lucrează şi sprijineşte pe Domnul, mamă. Hai, dar, să dăm frumuseţe mare sărbătorii tale la masă cu poporul care stă înaintea Mea când vin cuvânt peste pământ. Hai cu grăirea ta frumoasă şi mângâioasă, o, mama Mea. Binecuvintez cu umilinţă intrarea ta în carte cuvânt, căci Eu îţi sunt Fiu, mamă. Amin.

— *Cu umilinţă mare binecuvintez şi eu lucrarea Ta şi a mea în ziua mea de praznic, Fiule al meu binecuvântat şi Domn al binecuvântării celei de sus! E sărbătoare de dulce amintire a acelei zile de atunci, când eu, micuţă cum eram, am fost adusă la templu ca să fiu aşezată sub ascultare pentru creştere sub mâna celor mai mari, care aveau orânduieli pentru cei supuşi lor, şi de care trebuia să se îngrijească ei. Am crescut pic cu pic şi m-am păzit sub duhul blândeţii în toată vremea. Am învăţat sub greul vieţii că răbdarea în toate este uşurare a sufletului şi este ca un înger în vremea grea. Am stat de mână cu acest înger şi Îi dăruiam lui Dumnezeu răbdarea mea în toate. Spun aceasta ca învăţătură pentru cei ce vor auzi cuvântul acesta, ca să înveţe oricine puterea cea bună a răbdării sfinte în toate, Fiule scump al meu. Şi Tu, şi eu am dovedit tuturora în toată vremea noastră pe pământ că am avut în toate răbdare deplină prin greu şi ne-am dat grijii Tatălui ceresc, că mult a fost de răbdat şi mult mai este, căci aşa trebuie să lucreze oricine pe pământ dacă iubeşte să fie mulţumit şi nu nemulţumit. Cel nemulţumit nu este cuminte, nu rabdă cuminte, se supără din orice, se cainã, îşi îngreuiază sufletul şi nu se lasă zidit de încercările care dau să-i dea o măreţie, o folosinţă cerească apoi între pământ şi cer. Dar omul se bucură că are el minte, că ştie el, că poate el, dar dacă el nu se deprinde cu supunerea cea pentru ascultare, nu înseamnă că are minte. Cel ce nu are minte, măcar să asculte de cei puşi pentru îngrijirea lui, măcar să asculte, măcar să aibă dragoste de învăţătură pentru fapta învăţăturii apoi şi a credinţei, şi aceasta înseamnă să aibă omul minte, iar altfel nu.*

O, popor al cuvântului Fiului meu Hristos, de ce nu-L vede omul pe Domnul? Fiul meu a spus că este până la sfârşitul veacului cu ai Săi, şi după ce a spus S-a ascuns de faţa omului, ca să-L poată omul asculta pe Domnul, căci omul nu este deprins să asculte de Domnul, de vreme ce nu-i stă în fire supunerea cea pentru ascultare şi pentru creştere bună a fiinţei lui, aşa cum şi Fiul meu, Dumnezeu din Dumnezeu fiind, a stat mereu supus pentru ascultare, căci ascultarea L-a dovedit că El este Dumnezeul omului, pentru a cărui viaţă veşnică trebuia să asculte cu viaţa Sa.

O, fiilor, omul s-a deprins rău, săracul. Mai degrabă dă el să asculte de cel pe care nu-l vede de aproape şi mereu. Pe cel de departe îl primeşte mai bine, îl ascultă mai mult, aşa s-a deprins. Le-a spus Fiul meu la ucenici: «Dacă nu Mă duc la Tatăl nu pot să vă trimit pe Duhul

Sfânt Mângâietorul, iar dacă Mă duc, Îl voi trimite şi vă va învăța El toate şi din ale Mele va lua şi vă va vesti vouă». *Eu vă învăț pe voi, şi vă îndemn să semănați cu Fiul meu şi cu mine, că noi am ascultat, şi numai aşa înveți să-L primeşti pe Domnul Cel nevăzut, numai prin supunere şi prin ascultare, căci cum altfel ar putea omul să-L primească pe Domnul şi să stea sub mâna Lui? Aceasta este învățătura mea cea de azi lângă cea a Fiului meu Iisus Hristos, Care vă învață pe voi, cei crescuți cu cuvântul gurii Sale, că vine Domnul pe pământ şi le dă din gura Sa celor ce vor să crească de la El, să se hrănească de la El şi să lucreze apoi ca şi El pe pământ.*

O, dar nu pot, Fiule Doamne, nu pot să nu mângâi duhul şi trupul şi glia cea plină de suflet a celei alese de Tine, Fiule scump. Iubirea noastră acum este România, țara dorului Tău de azi. Nu ostenesc s-o ocrotesc, s-o țin sub pază, căci ea este țara Ta de azi, iar Tu Ți-ai făcut în ea cortul venirii Tale şi popor Ți-ai zidit în ea, popor pentru ascultare de Tine, Doamne.

O, țară scumpă a Fiului meu Iisus Hristos, tu treci prin durerile facerii celei noi, şi numai Domnul şi sfinții Săi sunt cei ce mai fac ție bine şi mângâiere. Stau deasupra ta şi întind peste tine mantia trupului meu, mantie din cer. Stau la hotarele tale şi am grijă de câini şi de lupi şi-i țin supuşi ca să nu-ți facă rău, numai să înveți tu lucrarea supunerii cea pentru creşterea ta de la Domnul, că iată câtă sămânță sloboade Domnul peste glia ta ca să ai din destul acum, în vreme grea, şi să ai binecuvântare peste tine din destul ca să nu duci lipsă în vreme grea, ca să nu te înece valurile, țara mea de azi. Iată, îți hărăzesc ascultare şi credință. Nu este credință decât cu ascultare, chiar dacă sunt dintre cei cărora li se pare că au credință când ei nu au ascultare mai întâi. O, te cuprind cu mare dor, şi tot aşa te şi ocrotesc. Îl rog pentru tine pe Fiul meu să te aducă la cunoaşterea lui Dumnezeu, că iată, cuvintează Domnul cuvântul Său pe vatra ta, şi numai tu ai acest har al alegerii cea de la sfârşit de timp, şi vrea Fiul meu să Se reverse din tine în lături şi să creadă neamurile pământului lucrarea Lui cu tine.

Îi aduc Fiului meu rugă pentru tine, aduc Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh glas de strigare pentru har de la Domnul peste tine, țară română. Numai prin harul Lui poți pentru înțelepciunea care ți se cere s-o ai tu deosebit între toate popoarele de pe pământ. O, eşti îndurerată cu duhul, cu sufletul şi cu trupul. Te apasă încă şi te țin sub voia lor cei ce încă se țin cu mâinile amândouă de scaune ca să te stoarcă încă, dar duhul tău se va trezi tot mai mult, căci Domnul cuvintează peste tine şi tot El va împlini cuvântul Său şi vei putea cu Domnul, căci tu nu poți.

O, supuneți-vă lui Dumnezeu şi cuvântului Său, voi, cei ce încă nu vă cuminți şi încă dați să vă țineți de scaune peste neamul român, iar voi sunteți greşiți! O, nu sunteți buni pentru cârmuire! Faceți numai rău prin statul vostru la cârmă, dar Domnul a spus să cadă de pe scaune cei ce nu ştiu cum trebuie să stea cei ce stau. Mâna Domnului va împlini aceasta, iar ruşinea va fi mare pentru toți cei care nu ascultă de cuvântul cel rostit.

Eu, Fiule Doamne, m-am mângâiat grăind, m-am uşurat lucrând. Binecuvântată să ne fie lucrarea cuvântului şi aşezarea lui peste neamul român. Slava Ta este multă şi mare

peste acest neam, dar lucrează ea din cele ce nu se văd ca şi cum de departe lucrezi şi scrii, dar aproape eşti mereu, aproape, Doamne, aşa cum spuneau şi ucenicii Tăi acum două mii de ani: «Domnul este aproape!». *Amin.*

— O, aproape sunt, mereu aproape sunt, mamă, dar omul dă să asculte mai bine de cel de mai departe. Când omul are un duhovnic iscusit pentru suflet şi mereu îl are aproape şi la vedere, se încântă şi nu mai simte mereu dulce, mereu proaspăt, mereu pentru ascultat cuvântul duhovnicului său. Dacă l-ar avea departe şi i-ar scrie din când în când scrisori de învățat ca să-l învețe cu veghe peste el, aşa cum scriu Eu, Domnul, s-ar mai trage omul să asculte, să se teamă şi să asculte de cel ce de departe trimite veghe şi mângâiere pentru el. Noi n-am făcut ca omul, mamă. Noi am ascultat peste tot şi în toate, şi am ascultat de om, ca să învețe omul să asculte ca şi Noi.

O, ce frumos ai stat tu sub ascultare şi sub creştere şi cu veghe peste tine, mamă! Este vreo veghe mai întreagă pentru om ca şi atunci când îl are pe veghetorul său mereu lângă el? O, nu este, numai că omul a uitat să învețe supunerea şi ascultarea cea pentru ea şi iubirea cea pentru supunere, mamă, iar Noi am fost pildă pentru cei de pe pământ, mama Mea, dar cel ce alege să nu aibă veghe peste el, acela îşi ia dreptul să aleagă aşa.

Binecuvintez țara română, că e îndurerată țara Mea cea de azi şi mult popor din ea şi stau de veghe cei îndurerați, şi Mă doare încordarea din tine, o, țara Mea de azi. Îți scriu carte pentru mângâiere şi pentru veghe, că nu e de dormit, nu e de ațipit, iar tu să nu amorțeşti pentru veghe, să nu ațipeşti pentru pază peste tine. O, să nu vă prindă toropeala sau descurajarea, pe voi, cei îndurerați între fiii neamului român. Eu sunt cu mare iubire la veghe peste țara română, căci lumina Mea peste neamurile pământului ea trebuie să fie, şi va fi. Amin.

Voiesc să las o carte dulce şi mângâioasă şi plină de cuvânt măreț cârmaciului care părăseşte acum locul cârmei cea pentru paza țării ca să se aşeze în locul lui alt străjer, de la care Mă doare pentru neapropierea lui de acest iscusit cârmaci, care a tras numai prin greu, numai prin furtuni fel de fel şi plin de durere a stat la cârmă, batjocorit şi defăimat de cei ce iubesc fărădelegea, lucrând-o pe ea împotriva cetății. Dau de veste durere şi ruşine peste cei ce au împrăştiat în chip neascuns batjocuri, dispreț şi defăimare asupra celui ce a condus prin valuri corabia şi pe cei purtați în ea pe valuri. Acestor disprețuitori şi defăimători, Eu, Domnul, le spun acum ceea ce este scris în Scripturi poruncă de necălcat, care spune: *«Pe mai-marele poporului tău să nu-l grăieşti de rău!»*. Această poruncă le va cere socoteală la toți cei care n-au ascultat şi au semănat cuvinte urâte şi duşmănoase, şi aceştia trebuie să cunoască durerea cea pentru ispăşirea de păcat, că nu se cade să tulburi veghea când ea stă trează şi veghează la cârmă cu milă şi cu iubire şi cu jertfă cetatea. Un cârmaci este cârmaci al tuturor când este la cârmă, şi este al celor buni şi al celor răi deopotrivă. El nu se poate să se tragă deoparte de cei răi, căci are lucrare de veghe şi trebuie să nu arate părtinire şi trebuie să se împartă peste tot şi să-şi arate peste tot dăruirea sa. El nu mai este al său sau al unei părți din cetate, ci este cârmaci al tuturor la fel, şi al celor ce vor şi al celor ce nu vor sub cârmă.

O, cât de greu i-a fost prin furtuni acestui cârmaci! Cât de apăsată i-a fost vremea cârmuirii! Îi voi mulțumi Eu, Domnul, îl voi mângâia, îi voi alina Eu inimioara lui mare. Măreață este ființa lui, şi mulți de pe pământ mai-mari peste popoare au văzut şi au privit această măreție a Mea din el. El cunoaşte suferința cea pentru iubire, cea pentru dreptate, şi măreață îi este iubirea şi dragostea de țară.

O, fii români, o, fiilor, ascultați glasul Meu. Eu, Domnul, vă spun vouă, feriți-vă să grăiți de rău acest străjer plin de har de sus ori pe unde va mai lucra el lucrarea veghii peste țară, căci cel dăruit cu iubire pentru veghe nu poate ațipi, nu poate dormi, ci poate să-l doară şi să sufere veghind pentru țară, pentru țara Mea de azi. Mă doare că n-a avut acesta aproape de sfatul lui pe cei care merg acum în locul lui la veghe. Eu, Domnul, voi căuta să le schimb gândul lor cel rece, căci semeția de acest fel este

păcat, şi sunt aceştia la începutul lor de drum. Iată, nu este în om duhul cel frumos al umilinței şi al iubirii. Cel ce are iubire are şi umilință de duh, căci aşa lucrează iubirea. Ea se apleacă, ea se mlădie, iar inima înfrântă şi smerită are măreția ei, pe care n-o cunosc cei îngâmfați prin înțelegerea minții lor.

Mă pregătesc să cuvintez cuvânt de mângâiere şi de mulțumire pentru cel ce a servit cu atâta veghe, cu atâta iubire timp de zece ani țara Mea cea de azi, şi tot aşa de iubitor va fi el şi pe mai departe, căci aşa este şi aşa rămâne cel ce-şi iubeşte cu râvnă țara sa.

Sfârşesc acum cuvântul sărbătorii cea pentru mama Mea Fecioara şi binecuvintez ascultarea cea pentru creştere sfântă a poporului cuvântului Meu cel de azi. O, nu uita, poporul Meu, nu uita, mereu, mereu să asculți, iar pentru ascultare trebuie supunere, trebuie iubire, nu uita! Acestea ale tale înaintea Mea Mă ajută să merg şi să vin ca să meargă peste tot cuvântul Meu cel de pe masa ta. Desăvârşirea minții voiesc să ți-o împodobesc mereu, şi de aceea veghez mereu peste tine cu învățătura Mea, iar tu să te dovedeşti Mie şi lumii cea fără de lumină de sus că tu eşti un popor învățat şi pregătit de Dumnezeu pentru ca să luminezi pe pământ. O, pace ție cu Mine acum! Pace Mie de la tine, şi unii pe alții să ne ajutăm şi să ne îmbrățişăm şi unii altora să ne plecăm!

Eu, Domnul Iisus Hristos, am grăit cu tine, o, poporul Meu, în zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, mama lui Dumnezeu-Fiul. Amin, amin, amin.

Partea a doua

Intru cuvânt de mângâiere şi de putere din cer, intru în casa celui ce încă este la scaunul de strajă peste țara Mea cea de azi, țara română, țara Domnului, cetate plină de lumină de sus, din pricina cuvântului lui Dumnezeu, care sălăşluieşte în ea de şaizeci de ani, de când Mi-am pregătit calea de coborâre ca să grăiesc cuvântul Meu pe vatra neamului român.

O, deschide-Mi tu, cel plin de duhul veghii peste cetatea cuvântului Meu, peste țara în care Îmi am la veghe popor zidit de Mine prin cuvânt, şi care-Mi aşează în cartea sa cuvântul Meu. O, iar şi iar îți sunt oaspete, că am datoria să-ți mulțumesc cu aplecare ca unui mai-mare peste țara Mea cea de azi, țara venirii Mele cuvânt pe pământ, țarina cea cu comoară în ea, Eu, Domnul, cuvântând în mijlocul ei cuvântul Meu cel de la sfârşit de timp, aşa cum este scris că va lucra Domnul în zilele cele de slavă a Sa venirea Sa după om şi lucrare multă pentru naşterea din nou a lumii, precum este scris.

O, îți mulțumesc pentru trudă, pentru veghea cea cu atâta iubire de țară. O, să înțeleagă omul cel greşit că dojana cea ieşită din gura ta pentru el a fost lucrarea ta de veghe peste țară şi nicidecum învinuire sau judecată. Când un străjer veghează peste țara sa el din iubire face aceasta, nu din datorie. O, ce mare îți este iubirea pentru țară, ce mare! Nu te-am văzut în toată vremea ta cea cu slujire peste tot pe unde ai slujit până acum, nu te-am văzut să pui mai presus binele şi liniştea ta față în față cu slujirea ta cea cu atâta dragoste de oameni şi de țară, ci te-am văzut veghind şi suspinând cu duhul şi luptând cu înțelepciune adâncă împotriva a tot ce dădea să amenințe cetatea de la mijloc şi din lături. Ai stat cu suspin şi cu apăsare la veghe şi n-ai căutat ale tale. O, este pe pământ o țară mică, o cetate mică al cărei mai-mare de peste ea este cel mai sărac din ea şi dintre cei ce s-au suit să slujească pentru țară. Când l-au întrebat pe el maimarii lumii despre lipsa de avuții şi de slavă pământească în care el viețuia, el a răspuns lor: *Cel ce este întâiul numit şi aşezat de strajă peste cetate, acela trebuie să stea slujind numai pentru viața cetății şi pentru binele ei, şi aşa să-şi pună el viața în slujba cetății, iar el să nu aibă nimic, să nu caute nimic pentru el însuşi, ci numai pentru cei cărora el slujeşte, numai pentru avutul lor, pentru îndestularea lor, iar cel ce nu poate să iubească aşa, acela să nu se încumete să caute loc înalt pentru el peste cetate, ci să rămână în rândul celor ce-şi caută ale lor.*

O, ce frumos, ce mare iubire, ce frumoasă dăruire: să nu-şi strângă nimic pentru el cel care stă aşezat pe scaunul de frunte al cetății! O, ce frumos, ce curat, ce limpede se vede dăruirea

inimii şi iubirea unui aşa suflet dăruit celorlalți!

O, sunt mulți, mulți din cei ce caută mărire pentru ei dintre cei ce ajung pe scaunele cetății, şi aceştia caută numai ale lor şi nu sunt curați. Ai dat să arăți mereu acest păcat cu care apasă peste cetate cei ce îl săvârşesc pe el sub minciuna că ei sunt curați, iar pentru aceasta tu ai fost disprețuit de ei şi defăimat în fel şi chip, căci cei ce se iubesc pe sine nu ştiu altceva să facă, iar hoțul este mereu cel ce spune mereu că el nu fură, că el este curat.

Eu, Domnul, îți mulțumesc pentru răbdarea şi pentru iubirea cea cu răbdare, că prea greu ți-a fost la locul de veghe, şi mult te-au ajutat la veghe duhul răbdării şi al iubirii cea pentru țară, duhul inimii curate şi al nădejdii, duhul umilinței inimii şi multe alte daruri care ți-au călăuzit lucrarea în toată vremea cea atât de grea, când lupi cu colți de fier au tot dat să te îmbrâncească şi să cazi de la locul veghii ca să se suie ei şi să facă ei voia lor de pe acest loc de strajă pentru țară. Eu însă n-am voit nicicum să-ți fie doborât statul tău la cârmă, de vreme ce mâna Mea cerească te-a ridicat ca să veghezi în vreme rea, când haitele de lupi au dat să sfâşie tot, să jupoaie tot, să-l lege pe cel mare şi să spargă cetatea şi s-o supună pentru ei. O, nu! Eu am în mână schiță cerească pentru pământul şi neamul român şi este mereu numai de vegheat şi de lucrat pentru veghe, şi voiesc să te păstrez de strajă, căci tu veghezi țara oriunde te-ai afla, şi-ți văd iubirea şi arsura ta de suflet pentru țară, pentru țara Mea de azi. O, să nu părăseşti lucrarea veghii! Îmbracă-te întru putere de sus, încinge-te cu lucrare de har şi stai de veghe şi lucrează bine, căci împotriva celor hrăpăreți este încă de luptat, şi trebuie luată din mâna lor arma, că nu ştiu ei să mânuie dreptatea, şi trebuie aceştia supuşi de ea, iar pentru aceasta Eu, Domnul, voi veghea şi voi împlini.

Acum primeşte-Mi povața: cuvânt dulce, glas dulce, povață miloasă, sfat înțelept şi învățătură de înțelepciune să aşezi peste mulți care vor da să caute şi să urmeze dreptatea cea pentru țară şi măreția inimii curate pentru lucrul cel frățesc, căci vai celor lacomi care nu se pot vindeca! Temerea de Dumnezeu s-o aşezi în multe suflete, căci fără ea omul săvârşeşte numaidecât răul, iar prin ea iubire de cei din cer şi de neam să aibă cei ce o îmbrățişează pe ea. Nimeni să nu-şi facă rău unul altuia, nimeni să nu calce poruncile vieții, şi toți să tragă cu umilința de duh, cu virtutea lepădării de sine, că acestea se cer celui ce voieşte să-şi dăruiască celor din jur viața lui, dragostea lui.

Îi vor prinde dureri pe cei ce te-au disprețuit şi n-au avut ochi să vadă şi urechi să audă, ci au avut răutate în inimă şi n-au căutat spre bârna din ochii lor ca să nu mai caute pai în ochii celorlalți. Iată, duhul dezbinării a fost lucrat cu multul prin aceştia, iar tu n-ai avut ajutor să lucrezi din plin binele pentru neam, şi l-ai lucrat din greu, căci toți cei aproape cu lucrul lor au lucrat cu necinste şi au trădat duhul dreptății a toate, iar tu ai suferit răbdând şi lucrând şi veghind.

Eu, Domnul Iisus Hristos îți mulțumesc acum şi aduc Tatălui rugă pentru tine, iar tu să împarți la toți o inimă nouă, o nouă dragoste de țară, dar învață-i ce este această lucrare care cuprinde în ea jertfa multora, ca şi a Mea pentru om ca să-i fie bine omului. O, şi învață-i bărbăția pe cei ce vor învăța de la tine iubirea. Iubirea să crească în toți, şi prin ea să fie drepți şi curați, blânzi şi smeriți, măreți prin acestea, căci iubirea îl vindecă pe om de tot răul, de tot păcatul, de toată fărădelegea. Eu aşa te rog să-i ocroteşti pe mulți de răul cel din lume. Eu aşa te voiesc pe mai departe lucrător înțelept şi treaz veghetor pentru țara Mea şi a ta şi a celor ce o iubesc pe ea cu dor.

Îți pun pe umeri duhul iubirii şi al răbdării sfinte şi al înțelepciunii lucrurilor, că te fac împărțitor celor ce vor prețui să fie drepți şi frumoşi şi măreți pe pământ.

Acum pace ție, şi-ți voi ține urma şi cu tine voi fi şi te voi purta şi te voi călăuzi! Eu sunt Cel ce sunt, şi am grăit duhului tău cuvântul Meu cel pentru tine. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2014

Ilustrațiile revistei: lucrări de grafică, tapiserie, pictură şi sculptură ale Atelierului de creație creştin-ortodoxă „Noul Ierusalim“ - Pucioasa

se distribuie gratuit